

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 31.7.2003
KOM(2003) 468 slutlig

2003/0184 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. INLEDNING

Förordningarna (EEG) nr 1408/71 och nr 574/72 har uppdaterats genom förordning (EG) nr 118/97¹, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 89/2001² och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1386/2001³.

Syftet med förslaget är att uppdatera dessa gemenskapsförordningar för att ta hänsyn till förändringar i de nationella lagstiftningarna, klargöra rättsläget för vissa artiklar i förordningarna och ta hänsyn till EG-domstolens senaste rättspraxis.

2. KOMMENTARER TILL ARTIKLARNA

Artikel 1

Ändring av förordning (EEG) nr 1408/71

Ändring av artikel 4.2 a

Det har blivit nödvändigt att precisera vad särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner innebär med anledning av EG-domstolens senaste rättspraxis i dom av den 8 mars 2001 i mål C-215/99, Friedrich Jauch mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, REG 2001, s. I-1901, och dom av den 31 maj 2001 i mål C-43/99, Ghislain Leclere och Alina Deaconescu mot Caisse nationale des prestations familiales, REG 2001, s. I-4265.

Domstolen fastslog i sin dom av den 8 mars 2001 i målet Jauch att det inte räcker att en förmån förtecknas i bilaga IIa för att den skall anses utgöra ”en särskild icke avgiftsfinansierad förmån”, och att det därför finns skäl att granska vad som kännetecknar sådana förmåner (av särskild karaktär och icke avgiftsfinansierade).

Domstolen anser också att bestämmelser om undantag från principen om att sociala trygghetsförmåner kan exporteras, såsom bestämmelserna om samordning av särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner i artikel 10a i förordning nr 1408/71, skall tolkas restriktivt. Detta innebär att de endast kan tillämpas på förmåner som uppfyller de villkor som fastställs i bestämmelserna. Följaktligen kan artikel 10a endast avse de förmåner som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 4.2 a i förordning nr 1408/71, nämligen att förmånerna är av särskild karaktär och icke avgiftsfinansierade samt att de förtecknas i bilaga IIa till denna förordning.

Domstolen fastställde därför att införandet av det österrikiska omvårdnadsbidraget i bilaga IIa till förordning (EG) nr 1408/71 inte var berättigat och ansåg inte att bidraget var av särskild karaktär, eftersom villkoren för att beviljas omvårdnadsbidrag och det sätt på vilket detta finansieras inte kan ha till syfte eller få till följd att omvårdnadsbidraget förlorar den karaktär det har ansetts ha i domen av

---

¹ EGT L 28, 30.1.1997.

² EGT L 14, 18.1.2001.

³ EGT L 187, 10.7.2001.

den 5 mars 1998 i mål C-160/96, Manfred Molenaar och Barbara Fath-Molenaar mot Allgemeine Ortskrankenkasse Baden-Württemberg. Enligt domen är sådana förmåner i huvudsak avsedda att utgöra ett komplement till sjukförsäkringsförmåner, till vilka de för övrigt är organisatoriskt knutna, för att förbättra de vårdbehövande personernas hälsotillstånd och livssituation. Under dessa omständigheter skall dessa förmåner, även om de uppvisar vissa särdrag, betraktas som ”förmåner vid sjukdom” enligt artikel 4.1 a och b i förordning (EEG) nr 1408/71.

Slutligen bör det tas hänsyn till domstolens dom av den 31 maj 2001 i målet Leclere, där domstolen visserligen medgav att det kan vara berättigat att kräva bosättning i den stat där den behöriga institutionen är belägen vid beviljande av förmåner som är nära knutna till sociala förhållanden. Men den ogiltigförklarade ändå bilaga IIa till förordningen, där den luxemburgska moderskapsförmånen finns med, och bestred att bidraget är av särskild karaktär.

Domstolen ansåg att den luxemburgska moderskapsförmånen enligt lag av den 30 april 1980 som betalas ut till alla kvinnor under graviditeten och efter nedkomsten på villkor att de är bosatta i Luxemburg när rätten till förmånen fastställs, inte kan betraktas som en särskild förmån, i förhållande till de förmåner som avses i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1408/71. Det följer av ordalydelsen i artikel 4.2 a i förordningen att endast de förmåner som inte omfattas av den allmänna lagstiftningen om de system som avses i artikel 4.1 kan anses omfattas av denna bestämmelse.

Ändring av artikel 9a

Artikel 9a handlar om förlängning av referensperioden, när rätten till förmåner är beroende av att en minsta försäkringsperiod har fullgjorts under en viss period före det försäkringsfall för vilket försäkring gäller (referensperiod) enligt lagstiftningen i en medlemsstat, och om denna lagstiftning föreskriver att perioder under vilka förmåner har beviljats enligt lagstiftningen i den medlemsstaten eller perioder som har ägnats åt barnuppfostran inom denna medlemsstats territorium ger anledning till förlängning av referensperioden. Medlemsstaten skall i enlighet med artikel 9a även förlänga referensperioden med perioder under vilka invaliditets- eller ålderspensioner, sjukförsäkringsförmåner, arbetslöshetsförmåner eller förmåner vid olycksfall i arbetet (utom pensioner) har beviljats enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat och perioder som har ägnats åt barnuppfostran inom en annan medlemsstats territorium. Undantaget är alltså perioder då det utbetalas pension till följd av olycksfall i arbetet.

Med hänsyn till EG-domstolens dom av den 18 april 2002 i mål C-290/00, Johann Franz Duchon mot Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, REG 2002, s. I-3567, bör artikel 9a ändras så att den överensstämmer med denna dom som delvis har ogiltigförklarat den ”i den mån bestämmelsen [artikel 9a] uttryckligen utesluter möjligheten att, vid förlängning av referensperioden enligt lagstiftningen i en medlemsstat, beakta de perioder då pension på grund av olycksfall i arbetet har utgått enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat”.

Ändring av artikel 10a

Artikel 10a innehåller de specifika samordningsbestämmelserna för särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner. Av hänsyn till rättssäkerheten är det nödvändigt

att precisera att bestämmelserna gäller dessa förmåner, med undantag för bestämmelserna i artikel 10 och avdelning III i förordning (EEG) nr 1408/71.

Ändring av artikel 23

Artikel 23 handlar om beräkning av kontantförmåner vid sjukdom och moderskap.

I punkt 1 föreskrivs det att den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att kontantförmåner skall beräknas med utgångspunkt från en genomsnittlig inkomst, skall fastställa en sådan genomsnittlig inkomst enbart på grundval av den inkomst som man kan konstatera att personen ifråga haft under de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning. I punkt 2 föreskrivs en liknande regel när kontantförmånen beräknas på grundval av en standardinkomst.

En ny punkt 2a föreslås där det fastställs att reglerna i punkterna 1 och 2 skall tillämpas då referensperioden i enlighet med tillämplig lagstiftning helt eller delvis omfattar en period som fullgjorts enligt en eller flera medlemsstaters lagstiftning.

Ändring av artikel 33.1

I artikel 33.1 fastställs innebörden av principen om parallellitet mellan utgivande av sjuk- och moderskapsförmåner och uppbörd av avgifter genom att det fastställs att avdrag på pensioner får göras av institutionen i en medlemsstat endast när det gäller försäkrade som i gengäld uppbär förmåner vid sjukdom och moderskap från institutionen i samma medlemsstat som ansvarar för sådana förmåner.

Syftet med ändringen av artikel 33.1 är att precisera att sådana avgifter kan dras av från alla pensioner som utges till pensionstagarna om den nationella lagstiftningen kräver det. Pensionstagarns ställning likställs dessutom med de förvärvsarbetandes, som enligt artikel 14d, vid tillämpningen av den lagstiftning som fastställs enligt förordningen, skall behandlas som om de utförde allt förvärvsarbete inom den berörda medlemsstatens territorium. Det är dock viktigt att det fastställs att man vid beräkningen av avgifterna tar hänsyn till de belopp som de facto har betalats ut till de berörda personerna. Det handlar alltså om nettobelopp, med hänsyn tagen till eventuella avdrag från de belopp som betalats ut till de berörda pensionstagarna i den utbetalande medlemsstaten. Denna viktiga precisering överensstämmer med domen i Seherer-målet⁴ och förhindrar att storleken på de sjukförsäkringsavgifter som dras av på pensionerna överstiger det belopp som en person skall betala som får samma inkomst enbart från den behöriga medlemsstaten. Det bör säkerställas att det inte uppställs otillbörliga hinder för den fria rörligheten för de personerna. Med hänsyn till samordningen är det lämpligt och proportionerligt att utgå från nettobeloppet på de pensioner som de berörda personerna uppbär, för att föregripa eventuella svårigheter som kan uppstå i vissa gränsöverskridande ärenden på grund av olikheter i de sociala trygghetssystemen, närmare bestämt finansieringen av dem i de olika medlemsstaterna.

Artikel 35.2 stryks

I artikel 35.2 anges vilket system som gäller för yrkesverksamma eller pensionerade egenföretagare i vistelse- eller bosättningslandet om det, både i det landet och det

---

⁴ Dom av den 15 juni 2000, mål C-302/98, REG s. I-4585.

land där de berörda personerna är försäkrade (den behöriga staten), finns ett eller flera särskilda sjukförsäkrings- eller moderskapsförsäkringssystem för egenföretagare som ger mindre förmånliga vårdförmåner än de som gäller för anställda.

Bestämmelserna i artikel 35.2 behövs inte längre, eftersom Belgien är den enda medlemsstat som fortfarande har ett särskilt system för egenföretagare när det gäller vårdförmåner vid sjukdom och moderskap som ger dem ett mindre omfattande skydd än anställda.

Artikel 69.4 stryks

Hänsyn bör tas till EG-domstolens dom av den 13 juni 1996 i mål C-170/95, Office national de l'emploi mot Calogero Spataro, REG 1996, s. I-2921, där artikel 69.4 gavs en restriktiv tolkning.

Tillägg av artikel 95f

Bestämmelser om sådana särskilda system för egenföretagare vilkas tillkomst är överlämnad till de berördas initiativ, eller vilka gäller endast en del av den berörda medlemsstatens territorium, omfattas enligt artikel 1 j fjärde stycket i förordning (EEG) nr 1408/71 inte av förordningen och är därför förtecknade i bilaga II. Tyskland har begärt att hänvisningen till dessa system skall utgå (yrkesanknyta pensionskassor och därmed likställda institutioner) från del ”C. TYSKLAND” i bilaga II. Detta tillägg gör det nödvändigt med övergångsbestämmelser.

Tillägg av artikel 95g

I sin dom av den 8 mars 2001 i mål C-215/99, Friedrich Jauch mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, REG 2001, s. I-1901, ogiltigförklarade EG-domstolen införandet av det österrikiska omvårdnadsbidraget i bilaga IIa till förordning (EG) nr 1408/71, med motiveringen att förmånen är en ”normal” kontantförmån vid sjukdom i den mening som avses i artikel 4.1 a och b i förordning nr 1408/71 och inte en särskild icke avgiftsfinansierad förmån som inte får exporteras. Följaktligen bör de personers rättigheter skyddas som i enlighet med artikel 10a.3 i förordning (EEG) nr 1408/71 före den 8 mars 2001 har erhållit eller ansökt om vårdförmåner enligt österrikisk lag. Därför innehåller artikel 5 i förordningen en övergångsbestämmelse om att rätten till detta omvårdnadsbidrag kvarstår i enlighet med artikel 10a.3 så länge som de berörda personerna är bosatta i Österrike.

Bilagorna II, IIa, III, IV och VI till förordning (EEG) nr 1408/71 skall ändras i enlighet med bilaga I till denna förordning.

Artikel 2

Ändring av förordning (EEG) nr 574/72

Ändring av artikel 4 och artikel 32a

I artiklarna 4.11 och 32a hänvisas det till bilaga XI som innehåller en förteckning över de system som avses i artikel 35.2 i förordning (EEG) nr 1408/71. Eftersom

artikel 35.2 har strukits bör också artiklarna 4.11 och 32a i förordning (EEG) nr 574/72 utgå, liksom bilaga XI till förordningen.

Tillägg av artikel 10b och ändring av artikel 12a

Enligt artikel 13.2 d i förordningen skall offentligt anställda och personer som behandlas som sådana omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som gäller för den förvaltning som sysselsätter dem.

I artikel 14.2 a i förordningen fastställs reglerna för vilken lagstiftning som skall tillämpas på personer som hör till den resande eller flygande personalen hos ett företag som för andras eller egen räkning bedriver internationell befordran av passagerare eller gods med järnväg, landsvägstransporter, flyg eller inrikes sjöfart. Beroende på omständigheterna skall den anställde omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där företaget har sitt säte, en filial eller en permanent representation eller där han är bosatt och har sin huvudsakliga sysselsättning.

För rättssäkerhetens skull bör det föreskrivas att institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning skall tillämpas ger den anställde ett intyg på att han omfattas av denna lagstiftning.

Bilaga IV till förordning (EEG) nr 574/72 skall ändras och bilaga XI till förordningen skall strykas.

3. KOMMENTAR TILL BILAGA I

1. Ändring av avsnitt I i bilaga II

Genom att texten i del "C. TYSKLAND" stryks omfattas de yrkesanknyta pensionskassorna och därmed likställda institutioner (särskilda system för egenföretagare) av förordning (EEG) nr 1408/71 från och med den 1 januari 2004.

2. Ändring av avsnitt II i bilaga II

Som ett led i sin politik för att främja barnafödande utger den spanska lagstiftaren två förmåner som fyller samma syfte som det särskilda bidrag vid barns födelse som nämns i artikel 1 u i i förordning (EEG) nr 1408/71 och avsnitt II i bilaga II. Det rör sig om en kontantförmån i form av ett engångsbelopp som från och med det tredje barnet betalas ut i samband med födelsen och en kontantförmån som betalas ut i samband med flerbarnsfödelse. Dessa förmåner bör förtecknas under rubriken "D. SPANIEN".

Den finska lagen om moderskapsunderstöd har utvidgats till att även omfatta en förmån i form av ett fast belopp för att kompensera kostnaderna vid internationell adoption. Texten under rubriken "M. FINLAND" bör ändras med hänsyn till detta.

3. Ändring av avsnitt III i bilaga II

Texten "Socialtillägget enligt lagen av den 28 juni 1990 om anpassning av pensioner" under rubriken "C. TYSKLAND" bör strykas, eftersom förmånen utgavs till och med den 31 december 1996.

4. Ändringar i bilaga IIa

I bilaga IIa förtecknas de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som i enlighet med artikel 10a i förordning (EEG) nr 1408/71 utges uteslutande i den medlemsstat där de berörda personerna är bosatta.

Bilaga IIa ändras med hänsyn till dels de nya förmåner av denna typ som införts i nationella lagstiftningar, dels EG-domstolens senaste rättspraxis när det gäller klassificeringen av ”särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner”, dvs. dom av den 8 mars 2001 i mål C-215/99, Friedrich Jauch mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, REG 2001, s. I-1901, och dom av den 31 maj 2001 i mål C-43/99, Ghislain Leclere och Alina Deaconescu mot Caisse nationale des prestations familiales, REG 2001, s. I-4265.

Med tanke på denna rättspraxis måste de förmåner som ogiltigförklarats av domstolen (det österrikiska omvårdnadsbidraget och den luxemburgska moderskapsförmånen) strykas från bilaga IIa; dessutom bör det göras en ny granskning av vad varje förmån som är förtecknad i bilaga IIa innebär, för att kontrollera om den uppfyller de kriterier för ”särskild” och ”icke avgiftsfinansierad” som domstolen fastställt, dvs. vilka kriterier en förmån måste uppfylla för att förtecknas i bilaga IIa och samordnas genom de specifika samordningsbestämmelserna för särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner.

Granskningen av de förmåner som förtecknas i bilaga IIa eller som något land har begärt att få förtecknade bygger på domstolens tolkning av syftet med bestämmelserna i artiklarna 4.2a och 10a i förordning (EEG) nr 1408/71. När domstolen skall uttala sig om hur en förmån skall klassificeras undersöker den vilket syftet med förmånen är.

Den första innebörden av en ”**särskild icke avgiftsfinansierad förmån**” är just att den är ”särskild”, och detta gäller oavsett vilken del av det sociala trygghetssystemet som den ingår i.

”Särskilda” förmåner ligger någonstans mitt emellan de ”klassiska” socialförsäkringsförmånerna och socialt bistånd, och de har likheter med socialt bistånd ”i det att ett behov utgör ett väsentligt kriterium för dess tillämpning” (se skälen 3 och 4 i förordning (EEG) nr 1247/92⁵).

Det första syftet med förmånen är huvudsakligen att tillgodose de berörda personernas ekonomiska behov och förebygga fattigdom genom att garantera dem en inkomst som räcker till deras uppehälle mot bakgrund av den ekonomiska och sociala situationen i den berörda medlemsstaten. Domstolen hänvisade i sin dom i målet Leclere till sina domar av den 27 september 1988, i mål C-313/86 Lenoir, Rec. 1988, s. I-5391, och av den 4 november 1997, i mål C-20/96, Snares, REG 1997, s. I-6057, och påminde om att gemenskapslagstiftaren, vid genomförandet av artikel 51 (nuvarande artikel 42) i fördraget, kan anta bestämmelser som utgör undantag från principen att sociala trygghetsförmåner kan medföras utomlands. I synnerhet kan det vara berättigat att uppställa ett krav på bosättning i den stat där den

---

⁵ EGT L 136, 19.5.1992.

institution som svarar för förmånerna är belägen vid beviljande av förmåner som är nära knutna till sociala förhållanden (punkt 32).

Därför bör nivån på den garanterade minimiinkomsten för förmånen i fråga ligga nära eller anknyta till det existensminimum som man räknar med eller anser vara normalt i den berörda medlemsstaten, så att man nära knyter an till den socioekonomiska situationen i denna medlemsstat.

När det gäller att bedöma detta kriterium som gäller ekonomiskt behov, är det därför viktigt att vid utgivandet av förmånen i fråga göra en behovsprövning ("means-test"). Detta villkor motsvarar i själva verket huvudsyftet med förmånen som är att garantera en minimiinkomst. Detta villkor är emellertid inte ett absolut och avgörande kriterium när man skall avgöra om det rör sig om en "särskild" förmån. Dels går det inte att utesluta att man i viss lagstiftning förutsätter att det med hänsyn till de berörda förmånstagarna rör sig om personer utan tillräckliga tillgångar, dels förekommer det att även beviljandet av "klassiska" förmåner är avhängigt av mottagarens tillgångar.

Under alla förhållanden skall det röra sig om en förmån som har karaktären av ett tillägg eller komplement till en förmån som gäller en av de klassiska risker inom social trygghet som räknas upp i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1408/71. Detta utesluter ett system som vid en viss bestämd risk föreskriver en klassisk förmån till alla medborgare.

Det som är avgörande för om en förmån kan föras in bilaga IIa i egenskap av **förmån som endast syftar till att ge ett särskilt skydd åt funktionshindrade** är behovet av social integration. Den funktionshindrade personens behov av social integration, som normalt är nära knutet till personens sociala miljö, bör vara det enda och uteslutande syftet med förmånen.

Beträffande kriteriet för ekonomiskt behov bör det påpekas att domstolen i mål C-356/89, Newton, Rec. 1991, s. I-3017, medgivit att en brittisk förmån, "förmån för rörelsehindrade", hade karaktären av blandad förmån, även om det i lagstiftningen som gäller förmånen inte fastställdes något om att man vid utgivandet skulle ta hänsyn till förmånstagarens inkomster. Det nära sambandet med den sociala miljön som domstolen framhöll i målet Lenoir som anledning till att en förmån inte kan exporteras, gäller i de flesta fall också förmåner som syftar till att svara mot förmånstagarens särskilda behov av integration i samhället, eftersom denna försvåras av den berörda personens funktionshinder.

Kriteriet som gäller en funktionshindrad persons behov av social integration bör givetvis, i likhet med alla andra kriterier för särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner, tolkas och tillämpas restriktivt. Det enda syftet med förmånerna för funktionshindrade i denna kategori är att främja en funktionshindrad persons sociala integration. Syftet med förmånerna är inte att täcka någon av de klassiska risker som anges i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1408/71.

Detta synsätt får till resultat att följande förmåner utesluts:

- Förmåner som omfattas av artikel 4.1 b i förordningen: "förmåner vid invaliditet, även sådana som är avsedda att bevara eller förbättra förvärvsförmågan".

- Förmåner som utges till barn med funktionshinder och som syftar till att vara en kompensation för de merkostnader som uppkommer på grund av att det finns ett funktionshindrat barn i familjen.
- De omvårdnadsförmåner som domstolen i målet Jauch klassificerade som kontantförmåner vid sjukdom och som syftar till att förbättra de vårdbehövande personernas hälsotillstånd och livssituation, även om förmånen kan täcka en rad aspekter som är helt oberoende av sjukdomen som sådan.

Beträffande det övergripande kriteriet för en särskild icke avgiftsfinansierad förmån hänvisas till domstolens dom av den 15 februari 2000 i målen C-34/98, CRDS, REG 2000, s. I-995, och C-169/98, REG 2000, s. I-1049, där domstolen fastställde följande:

”Omständigheten att en avgift skall kvalificeras som skatt enligt viss nationell lagstiftning innebär inte att samma avgift, med hänsyn till förordning nr 1408/71, inte skulle kunna anses omfattas av tillämpningsområdet för förordningen och således av regeln om att tillämpliga lagstiftningar inte får kumuleras.”

Såsom domstolen har slagit fast i bland annat sin dom av den 18 maj 1995 i mål C-327/92, Rheinhold & Mahla, REG 1995, s. I-1223, punkt 15, fastställs i artikel 4 i förordning (EEG) nr 1408/71 tillämpningsområdet för bestämmelserna i förordningen i ordalag av vilka det framgår att systemen för social trygghet i sin helhet är underkastade tillämpningen av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna. I punkt 23 i samma dom klargjorde domstolen att den avgörande faktorn för tillämpningen av förordning nr 1408/71 är det samband som skall finnas mellan bestämmelsen i fråga och de lagar som reglerar de grenar av social trygghet som uppräknas i artikel 4 i förordningen, och detta samband skall vara direkt och tillräckligt relevant. (mål C-34/98, punkt 34–35 och mål C-168/98, punkt 32–33).

Domstolen konstaterade att CRDS och CSG har ett sådant direkt och tillräckligt relevant samband med det allmänna franska systemet för social trygghet, eftersom de har till direkt och särskilt syfte att avveckla underskotten i det allmänna franska systemet för social trygghet och de är ett led i den allmänna reform av den sociala tryggheten i Frankrike som syftar till att säkerställa systemets framtida ekonomiska balans. Det står således klart att dessa delar av systemet ingår bland dem som anges i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1408/71 (mål C-34/98, punkt 36–37, och mål C-168/98, punkt 34–35).

Domstolen drog slutsatsen att ”det avgörande kriteriet är att intäkterna från en avgift specifikt avsätts för finansiering av en medlemsstats system för social trygghet” (mål C-34/98, punkt 40, och mål C-168/98, punkt 38).

Avslutningsvis bör det påpekas att samma analys gjorts vid granskningen av de nya önskemål om införande i bilaga IIa av förmåner som fastställts i vissa nationella lagstiftningar. Därför kan följande förmåner införas i bilaga IIa:

- Tyskland: ”Förmåner enligt lagen om behovsprövad grundgaranti vid ålderdom och nedsatt arbetsförmåga”.
- Italien: ”Förhöjd socialförmån” (artikel 1, styckena 1 och 12 i den ändrade lagen nr 544 av den 29 december 1988).

- Nederländerna: ”Tilläggsersättning till förmånstagare” (ändrad lag av den 6 november 1986).

- Sverige: ”Lag (2001:853) om äldreförsörjningsstöd”.

- Förenade kungariket: ett pensionstillägg (denna förmån ersätter inkomstillägget för äldre som förtecknas i bilaga IIa).

5. Ändring av bilaga III

Beträffande del A i bilaga III är det bara i två fall berättigat att behålla de befintliga bilaterala konventionerna tills förordningen träder i kraft: dels när bestämmelserna i dem är *förmånliga* för dem som omfattas av den berörda konventionen, i enlighet med domstolens rättspraxis, dels när det rör sig om särskilda och exceptionella omständigheter som vanligen är av *historisk art*, och effekterna är tidsmässigt begränsade till följd av att de potentiella rättigheterna upphör för de personer som berörs av denna specifika situation.

Punkterna i del B i bilaga III bör begränsas och motsvara objektiva undantagssituationer som kan motivera ett undantag från artikel 3.1 i förordningen, och artiklarna 12, 39 och 42 i fördraget.

Punkterna som gäller export av förmåner till *tredje land* bör strykas. Antingen omfattas utbetalningen av en pension i ett tredje land av förordningen (om pensionen omfattas av förordningens sakområden och pensionstagaren av förordningens personkrets) och därmed också av principen om likabehandling, eller också omfattas utbetalningen av en pension i tredje land inte av förordningen och kan då varken tas upp i bilaga III eller i själva förordningen. Följaktligen bör dessa bestämmelser strykas från delarna A och B i bilaga III.

6. Ändring av del B i bilaga IV

I del B i bilaga IV förtecknas de särskilda system för egenföretagare som avses i artiklarna 38.3 och 45.3 i förordning (EEG) nr 1408/71.

I Italien omfattas nya yrkeskategorier av ett särskilt system för egenföretagare, vilket medför en ändring under rubriken ”H. ITALIEN”.

Med verkan från den 1 januari 1995 ersattes lagen om åldersförsäkring för jordbrukare (*Gesetz über eine Altershilfe für Landwirte – GAL*) av den 14 september 1965 av lagen om lantbrukarnas ålderdomsförsäkring (*Gesetz über die Alterssicherung der Landwirte*) av den 29 juli 1994. Därför bör texten under rubriken ”C. TYSKLAND” ändras så att den överensstämmer med den nya lagen.

7. Ändringar av bilaga VI

Bilaga VI innehåller särskilda regler för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning.

Texten i punkt 6 b under rubriken ”B. DANMARK” och punkt 5 under rubriken ”G. IRLAND” är överflödigt, eftersom de situationer som reglerades där numera har fått en allmän lösning i den nya punkt 3 som genom denna förordning införs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1408/71.

Den tyska lagen av den 10 oktober 2001 om tillämpning av konventioner om social trygghet och ändring av olika ratifikationslagar fungerar som rättslig grund för ett system för fördelning mellan de tyska sjukförsäkringsinstitutionerna av de exceptionella kostnader som tillämpningen av förordningarna (EEG) nr 1408/71 och 574/72 medför för vissa av dem, vilket innebär att punkt 3 under rubriken ”C: TYSKLAND” kan strykas.

Med verkan från och med den 1 januari 1995 har lagen om åldersförsäkring för jordbrukare (*Gesetz über eine Altershilfe für Landwirte – GAL*) av den 14 september 1965 ersatts av lagen om lantbrukarnas ålderdomsförsäkring (*Gesetz über die Alterssicherung der Landwirte*) av den 29 juli 1994. Punkt 11 under rubriken ”C. TYSKLAND” stryks. Den motiverades av bestämmelserna i artikel 27 i den gamla lagen om åldersförsäkring för lantbrukare vilka har strukits i den nya lagen.

Punkt 17 under rubriken ”C. TYSKLAND” stryks. Den gäller lagbestämmelser som har upphävts och ersatts med bestämmelserna om omvårdnadsförsäkring i bok XI i den tyska socialförsäkringsbalken, som medger förmåner som enligt EG-domstolens dom av den 5 mars 1998 i mål C-160/96, Molenaar, REG s. I-843, omfattas av samordningen av förmåner vid sjukdom.

Under rubriken ”E. FRANKRIKE” skall texten ”och förmåner till föräldrar som själva undervisar barn” i punkt 7 strykas, därför att villkoret för denna förmån inte kan vara att förmånstagaren är bosatt i Frankrike eftersom den skall anses utgöra en social förmån enligt artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen. Sociala förmåner får exporteras enligt EG-domstolens dom av den 27 november 1997 i mål C-57/96, H. Meints mot Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, REG 1997, s. I-6689.

Punkt 2 under rubriken ”O. FÖRENADE KUNGARIKET” skall anpassas tekniskt med hänsyn till att lagbestämmelserna (*Welfare Reform and Pensions Act 1999*) om efterlevandepensioner från och med den 9 april 2001 nu även omfattar änklingar.

Punkt 11 under rubriken ”G. IRLAND” och punkt 21 under rubriken ”O. FÖRENADE KUNGARIKET” behövs inte längre. Dessa särbestämmelser för tillämpningen var nödvändiga eftersom det inte fanns några regler om sammanträffande av förmånder i förordningarna (EEG) nr 1408/71 och 574/72 när det gäller det sammanträffande av förmåner som uppstår i samband med tillämpning av två olika lagstiftningar vid utövande av förvärvsverksamhet och den förvärvsverksamhet som utövas i den andra berörda medlemsstaten skall beaktas. Det gällde den brittiska lagstiftningen om familjebidrag (*Family Credit*) och den irländska lagstiftningen om inkomstillägg till familjer (*Family Income Supplement*). En ny familjeförmån, skattereduktion för barnfamiljer (*Child Tax Credit*) infördes i Förenade kungariket den 6 april 2003. Den brittiska lagstiftarens syfte var att samla allt inkomstrelaterat stöd för barn i ett och samma system, vilket har lett till att de gamla förmånerna med samma syfte avskaffats, bl.a. familjebidraget (*Family Credit*). Eftersom skattereduktion för barnfamiljer (*Child Tax Credit*) inte är beroende av förvärvsverksamhet och det irländska inkomstillägget till familjer (*Family Income Supplement*) är det, omfattas sammanträffandet av de två förmånerna av artikel 10 i förordning (EEG) nr 574/72.

4. KOMMENTAR TILL BILAGA II

1. 1. Ändring av bilaga IV

Under rubriken ”C. TYSKLAND” i bilaga IV införs en punkt 9 där förbindelseorganet anges för de särskilda system för egenföretagare som administreras av de yrkesanknyta pensionskassorna.

2. 2. Bilaga XI stryks

I bilaga XI förtecknas de system som avses i artikel 35.2 i förordning (EEG) nr 1408/71, dvs. de system som ger egenföretagare ett mindre omfattande skydd än anställda vid sjukdom och moderskap. Tillämpningen av artikel 35.2 bygger på att minst två medlemsstater har sådana system, vilket inte längre är fallet. Därför stryks denna bestämmelse i enlighet med denna förordning, vilket innebär att det är befogat att bilaga XI helt utgår.

5. TILLÄMPNING I EES-LÄNDERNA OCH I SCHWEIZ

Fri rörlighet för personer är ett av målen och en av principerna i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), som trädde i kraft den 1 januari 1994⁶. I kapitel 1 i del III om fri rörlighet för personer, tjänster och kapital ägnas artiklarna 28, 29 och 30 åt fri rörlighet för anställda och egenföretagare. I artikel 29 anges de principer om social trygghet för personer som flyttar inom gemenskapen som återfinns i artikel 42 i EG-fördraget. Om detta förslag antas skall förordningen därför tillämpas i de stater som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

I artikel 8 i avtalet om fri rörlighet för personer mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, som trädde i kraft den 1 juni 2002, anges de principer om social trygghet för personer som flyttar inom gemenskapen som återfinns i artikel 42 i EG-fördraget. Om detta förslag antas skall förordningen därför även tillämpas i Schweiz.

---

⁶ EGT L 1, 3.1.1994, enligt ändringen genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 av den 21 mars 1994 (EGT L 160, 28.6.1994).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁷,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁸,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁹,

i enlighet med tillvägagångssättet i artikel 251 i fördraget¹⁰, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordningar (EEG) nr 1408/71¹¹ och nr 574/72¹² måste ändras för att ta hänsyn till EG-domstolens senaste rättspraxis, underlätta tillämpningen av dessa förordningar och beakta ändringar i medlemsstaternas lagstiftning om social trygghet.
- (2) Vid beaktandet av den senaste rättspraxisen bör man dra slutsatser av domarna, främst i målen Johann Franz Duchon mot Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten¹³ och Office national de l'emploi mot Calogero Spataro¹⁴.

---

⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

¹¹ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordningen uppdaterad genom rådets förordning (EG) nr 118/97 (EGT L 28, 30.1.1997, s. 1) och senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1399/1999 (EGT L 164, 30.6.1999, s. 1).

¹² EGT L 74, 27.3.1972, s. 1. Förordningen uppdaterad genom rådets förordning (EG) nr 118/97 (EGT L 28, 30.1.1997, s. 1) och senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1399/1999 (EGT L 164, 30.6.1999, s. 1).

¹³ Dom av den 18 april 2002 i mål C-290/00, Johann Franz Duchon mot Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, REG 2002, s. I-3567.

¹⁴ Dom av 13 jun 1996 i mål C-170/00, Office national de l'emploi mot Calogero Spataro, REG 1996, s. I-2921.

- (3) Domarna i målen Friedrich Jauch mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter och Ghislain Leclere och Alina Deaconescu mot Caisse nationale des prestations familiales¹⁵, om klassificeringen av särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner, kräver för rättssäkerhetens skull att de två kumulativa kriterier som skall beaktas preciseras så att dessa förmåner kan förtecknas i bilaga IIa till förordning (EEG) nr 1408/71. Med anledning av detta bör bilagan ses över med beaktande av de lagändringar som införts i medlemsstaterna rörande denna typ av förmåner och som är föremål för en särskild samordning eftersom de är blandade. Dessutom bör övergångsbestämmelserna om den förmån som domen i målet Jauch handlade om preciseras för att skydda förmånstagarnas rättigheter.
- (4) Mot bakgrund av den rättspraxis som gäller förhållandet mellan förordningen och bestämmelserna i de bilaterala konventionerna om social trygghet, särskilt domen i målet Rönfeldt¹⁶, måste bilaga III till förordning (EEG) nr 1408/71 ändras. Införanden i bilaga III A är motiverade endast i två fall: när de är förmånligare för de migrerande arbetstagarna och när det rör sig om särskilda och exceptionella förhållanden, som vanligen är av historisk art. Inga införanden bör tillåtas i del B utom när objektiva, exceptionella förhållanden motiverar ett undantag från artikel 3.1 i förordningen, och artiklarna 12, 39 och 42 i fördraget¹⁷.
- (5) För att underlätta tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 bör vissa bestämmelser föreskrivas om dels offentligt anställda och personer som behandlas som sådana, dels den resande eller flygande personalen hos företag som bedriver internationell befordran av passagerare eller gods med järnväg, landsvägstransporter, flyg eller inrikes sjöfart, och likaså bör man faställa regler för att bestämma det genomsnittsbelopp som skall beaktas inom ramen för artikel 23 i förordningen.
- (6) För att, på begäran av de medlemsstater vars institutioner är behöriga att bevilja förmåner vid sjukdom, likställa pensionstagare som arbetat i mer än en medlemsstat och som får pension från institutioner i andra medlemsstater med pensionstagare som får hela sin pension utbetald av institutionen i bosättningsstaten, bör texten i artikel 33.1 i förordning (EEG) nr 1408/71 preciseras så att det framgår att socialförsäkringsavgifterna för sjukförsäkringar kan beräknas med beaktande av alla pensioner som betalas ut till de försäkrade, om den nationella lagstiftningen ger möjlighet till det. Vid denna beräkning tas dock endast hänsyn till de pensioner som faktiskt utbetalats av institutionerna i de övriga medlemsstaterna, dvs. nettobelopp, med hänsyn tagen till eventuella avdrag från dessa belopp i den medlemsstat där den utbetalande institutionen finns.

---

¹⁵ Dom av den 8 mars 2001 i mål C-215/99, REG 2001, s. I-1901, och av den 31 maj 2001 i mål C-43/99, REG 2001, s. I-4265.

¹⁶ Dom av den 7 februari 1991 i mål C-227/89, Ludwig Rönfeldt, Rec. 1991, s. I-323, som ständigt har åberopats sedan dess, särskilt i dom av den 9 november 1995 i mål C-475/93, Jean-Louis Thévenon, Rec. 1995, s. I-3813. Dom av den 9 november 2000 i mål C-75/99, Edmund Thelen, REG 2000, s. I-9399 och dom av den 5 februari 2002 i mål C-277/99, Doris Kaske, REG s. I-1261.

¹⁷ - Dom av den 30 april 1996 i mål C-214/94, Ingrid Boukalfa, REG 1996, s. I-2253.
- Dom av den 30 april 1996 i mål C-308/96, Cabanis-Issarte, REG 1996, s. I-2097.
- Dom av den 15 januari 2002 i mål C-55/2000, Elide Gottardo, REG 2002, s. I-413.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1408/71 ändras på följande sätt:

1) Artikel 4.2 a skall ersättas av följande:

”2a Bestämmelserna i denna artikel gäller särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner som utges i enlighet med en lagstiftning som på grund av den personkrets som omfattas, målen med den eller villkoren för rätt till förmånen har drag av både den lagstiftning om social trygghet som nämns i artikel 4.1 och av socialt bistånd.

Särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner är förmåner

(a) som är avsedda som

(i) täckning av de risker som omfattas av de försäkringsgrenar som anges i artikel 4.1, i stället för eller som tillägg till andra förmåner, och som garanterar ett minimiskydd för de berörda personerna mot bakgrund av den ekonomiska och sociala situationen i den berörda medlemsstaten

eller

(ii) enbart särskilt skydd för funktionshindrade personer, som är nära knutet till personens sociala miljö i den berörda medlemsstaten

och

(b) som finansieras enbart genom sådan obligatorisk beskattning som är avsedd att täcka de allmänna offentliga utgifterna, och när villkoren för att utge och beräkna förmånerna inte är beroende av att förmånstagaren har betalat in avgifter. Förmåner som utges som ersättning för en avgiftsfinansierad förmån skall inte av detta skäl anses utgöra avgiftsfinansierade förmåner

och

(c) som förtecknas i bilaga IIa.”

2) Artikel 9a skall ersättas med följande:

” Artikel 9a

Om rätten till förmåner är beroende av att en minsta försäkringsperiod har fullgjorts under en viss period före det försäkringsfall för vilket försäkring gäller (referensperiod) enligt lagstiftningen i en medlemsstat, och om denna lagstiftning föreskriver att perioder under vilka förmåner har beviljats enligt lagstiftningen i den medlemsstaten eller perioder som har ägnats åt barnuppfostran inom denna medlemsstats territorium ger anledning till förlängning av referensperioden, skall

perioder under vilka invaliditets- eller ålderspensioner, sjukförsäkringsförmåner, arbetslöshetsförmåner eller förmåner vid olycksfall i arbetet har beviljats enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat och perioder som har ägnats åt barnuppfostran inom en annan medlemsstats territorium även ge anledning till förlänging av den nämnda referensperioden.”

3) I artikel 10a skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. Bestämmelserna i artikel 10 och avdelning III gäller inte de särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner som avses i artikel 4.2 a. De personer för vilka denna förordning gäller skall erhålla dessa förmåner uteslutande inom den medlemsstats territorium där de är bosatta i enlighet med lagstiftningen i den staten, under förutsättning att förmånerna är förtecknade i bilaga IIa. Förmånerna skall utges och bekostas av institutionen på bosättningsorten.”

4) I artikel 23 skall följande stycke 2a läggas till:

”2a. Punkterna 1 och 2 skall också gälla när det i den lagstiftning som tillämpas av den behöriga institutionen föreskrivs en viss referensperiod och denna period i tillämpliga fall helt eller delvis motsvarar de perioder som har fullgjorts av personen i fråga enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater.”

5) I artikel 33 skall punkt 1 ersättas med följande:

”Den institution i en medlemsstat som svarar för betalningen av en pension och som tillämpar en lagstiftning med regler om avdrag på pensioner för avgifter för sjukdom och moderskap, som skall betalas av denna institution i enlighet med artiklarna 27, 28, 28a, 29, 31 och 32, skall vara behörig att göra sådana avdrag, beräknade enligt lagstiftningen i fråga, på den pension som utges av institutionen eller en annan medlemsstat. Denna institution tar hänsyn till de faktiska beloppen på pensioner som beviljats av de övriga medlemsstaterna.”

6) I artikel 35 skall punkt 2 strykas.

7) I artikel 69 skall punkt 4 strykas.

8) Följande artiklar 95f och 95g skall införas:

”Artikel 95f

Övergångsbestämmelser i avsnitt II under rubriken 'C. TYSKLAND' i bilaga II

- ”1. Del ”C. TYSKLAND” i avsnitt I i bilaga II, ändrad genom förordning [*denna förordning*], ger inte rätt till förmåner för en period före den 1 januari 2004.
2. Alla försäkringsperioder och, i förekommande fall, alla anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 januari 2004 skall beaktas vid fastställande av rätt till förmåner enligt bestämmelserna i denna förordning.

3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1 skall rätt enligt denna förordning förvärfvas även om rätten hänför sig till ett försäkringsfall som inträffade före den 1 januari 2004.
4. Varje förmån som inte har fastställts eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort, skall på dennes begäran fastställas eller på nytt utges från och med den 1 januari 2004, under förutsättning att de rättigheter som tidigare fastställts inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.
5. Rättigheter för personer som beviljats pension före den 1 januari 2004 kan på deras begäran omprövas enligt bestämmelserna i denna förordning. Denna bestämmelse skall även gälla andra förmåner som avses i artikel 78.
6. Om den begäran som avses i punkt 4 eller punkt 5 lämnas in inom två år från och med den 1 januari 2004, skall rättigheter förvärfvas enligt denna förordning med verkan från och med denna dag, utan att bestämmelser i någon medlemsstats lagstiftning om förverkande eller preskription av rättigheter skall kunna åberopas mot berörda personer.
7. Om den begäran som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av två år från och med den 1 januari 2004, skall rättigheter som inte förverkats eller preskriberats, gälla från den dag ansökan lämnas in, såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt någon medlemsstats lagstiftning.

Artikel 95 g

Övergångsbestämmelser angående upphävandet av punkten om österrikiska vårdförmåner

i bilaga IIa (Pflegegeld)

För alla ansökningar om vårdförmåner enligt den österrikiska lagen om vårdförmåner (Bundespflegegeldgesetz) som gjorts senast den 8 mars 2001 med stöd av artikel 10a.3 i denna förordning gäller denna bestämmelse så länge som mottagaren av vårdförmånerna är bosatt i Österrike efter den 8 mars 2001.”

9) Bilagorna II, IIa, III, IV och VI skall ändras i överensstämmelse med bilaga I till denna förordning.

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 574/72 ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 4 skall punkt 11 strykas.
- 2) Följande artikel 10c skall läggas till:

”Artikel 10c

Förfarande enligt artikel 13.2 d i förordningen om offentligt anställda och personer som behandlas som sådana.

För tillämpningen av artikel 13.2 d skall den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig utfärda ett intyg om att den offentligt anställde eller en person som behandlas som sådan omfattas av dess lagstiftning.”

3) Artikel 12a skall ändras på följande sätt:

a) Rubriken till artikel 12a skall ersättas med följande:

”Regler som gäller de personer som avses i artiklarna 14.2, 14.3, 14a.2–14a.4 och 14c i förordningen och som normalt är anställda eller egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorier”

b) De inledande orden skall ersättas med följande:

'Vid tillämpningen av artiklarna 14.2, 14.3, 14a.2–14a.4 och 14c i förordningen skall följande regler gälla:'

c) Följande punkt 1a skall läggas till:

'1a. Om en person som i enlighet med artikel 14.2 a i förordningen hör till den resande eller flygande personalen hos ett företag som bedriver internationell befordran omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där företaget har sitt säte, en filial eller en permanent representation eller där personen är bosatt och har sin huvudsakliga sysselsättning, skall den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten utfärda ett intyg på att han omfattas av dess lagstiftning.”

4) Artikel 32a skall strykas.

5) Bilagorna skall ändras i enlighet med bilaga II till denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den [...] dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Artikel 1.8 i denna förordning om artikel 95f i förordning (EEG) nr 1408/71 skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Bilagorna till förordning (EEG) nr 1408/71 skall ändras på följande sätt:

3. 1) Bilaga II skall ändras på följande sätt:
4. a) I avsnitt I under rubriken "C. TYSKLAND" skall texten ersättas med "Ej tillämplig".
5. b) Avsnitt II skall ändras på följande sätt:
  - i) Under rubriken "D. SPANIEN" skall ordet "Inga" ersättas med
"Bidrag vid barns födelse (kontantförmån i form av ett engångsbelopp som från och med det tredje barnet betalas ut i samband med födelsen och en kontantförmån som betalas ut i samband med flerbarnsfödelse)"
6. ii) Under rubriken "M. FINLAND" skall texten ersättas med följande:
"Moderskapsförpackning eller moderskapsunderstöd som engångsprestation och ett fast belopp för att kompensera kostnaderna vid internationell adoption, med stöd av lagen om moderskapsunderstöd."
7. c) I avsnitt III under rubriken "C. TYSKLAND" skall led b strykas. Bilaga IIa skall ersättas med följande:

"Bilaga IIa

SÄRSKILDA ICKE AVGIFTSFINANSIERADE KONTANTFÖRMÅNER

(Artikel 10a)

A. BELGIEN

- a) Förmån vid inkomstbortfall (lag av den 27 februari 1987).
- b) Garantiinkomst för äldre personer (lag av den 1 april 1969).

B. DANMARK

Bostadskostnader för pensionärer (lagen om hjälp till enskilt boende, lag nr 204 av den 29 mars 1995).

C. TYSKLAND

Förmåner enligt lagen om behovsprövad grundgaranti vid ålderdom och nedsatt arbetsförmåga.

D. SPANIEN

- a) Garanterad minimiinkomst (lag nr 13/82 av den 7 april 1982).

- b) Kontantförmåner för bistånd till äldre personer och till invalider oförmögna till arbete (kungligt dekret nr 2620/81 av den 24 juli 1981).
- c) Icke avgiftsfinansierade invaliditets- och ålderspensioner enligt artikel 38.1 i den reviderade texten till den allmänna lagen om social trygghet, godkänd genom lag-dekret nr 1/1994 av den 20 juni 1994.

E. FRANKRIKE

- a) Tilläggsförmån från den nationella solidaritetsfonden (lag av den 30 juni 1956).
- b) Bidrag till vuxna funktionshindrade (lag av den 30 juni 1975).
- c) Särskilt bidrag (lag av den 10 juli 1952).

F. GREKLAND

Särskilda förmåner för äldre personer (lag 1296/82).

G. IRLAND

- a) Arbetslöshetsunderstöd (*Social Welfare (Consolidation) Act*, 1993, del III, kapitel 2).
- b) Ålderspensioner (icke avgiftsfinansierade) (*Social Welfare (Consolidation) Act*, 1993, del III, kapitel 4).
- c) Efterlevandepension (icke-avgiftsfinansierad) (*Social Welfare (Consolidation) Act*, 1993, del III, kapitel 6, ändrad genom del V i *Social Welfare*, 1997).
- d) Handikappbidrag (*Social Welfare Act*, 1996, del IV).

H. ITALIEN

- a) Social pension för obemedlade personer (lag nr 153 av den 30 april 1969).
- b) Pensioner och bidrag för civila funktionshindrade eller invalider (lag nr 118 av den 30 mars 1974, nr 18 av den 11 februari 1980 och nr 508 av den 23 november 1988).
- c) Pensioner och bidrag för dövstumma (lag nr 381 av den 26 maj 1970 och nr 508 av den 23 november 1988).
- d) Pensioner och bidrag för civila blinda (lag nr 382 av den 27 maj 1970 och nr 508 av den 23 november 1988).
- e) Förmåner som tillägg till minimipension (lag nr 218 av den 4 april 1952, nr 638 av den 11 november 1983 och nr 407 av den 29 december 1990).
- f) Tillägg till invaliditetsförmåner (lag nr 222 av den 12 juni 1984).

g) Socialbidrag (lag av den 8 aug 1995).

h) Förhöjt socialbidrag

I. LUXEMBURG

Inga.

J. NEDERLÄNDERNA

a) Förmåner vid arbetsförmåga för unga funktionshindrade (lag av den 24 april 1997).

b) Lag om utgivande av tillägg upp till en fastställd minimiinkomstnivå till personer som uppbär förmåner enligt lagen om arbetslöshetsförsäkring, lagen om sjukförsäkring, lagen om invaliditetsförsäkring för egenföretagare, lagen om invaliditetsförmåner för unga funktionshindrade, lagen om invaliditetsförsäkring och lagen om invaliditetsförmåner för militär personal (lag av den 6 november 1986 om ersättningstillägg).

K. ÖSTERRIKE

Tilläggsersättning (lag av den 9 september 1955 om allmän socialförsäkring – ASVG, lag av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för personer verksamma inom handeln – GSVG och lag av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för jordbrukare – BSVG).

L. PORTUGAL

a) Statlig ålders- och invaliditetspension (icke avgiftsfinansierad) (lagdekret nr 464/80 av den 13 oktober 1980).

b) Icke avgiftsfinansierad änkepension (förordning nr 52/81 av den 11 november 1981).

M. FINLAND

a) Handikappbidrag (lag om handikappbidrag 124/88).

b) Bostadsbidrag för pensionstagare (lagen om bostadsbidrag för pensionstagare 591/78).

c) Arbetsmarknadsstöd (lagen om arbetsmarknadsstöd 1542/93).

N. SVERIGE

a) Bostadstillägg till pensionärer (lag 1994:308).

b) Äldreförsörjningsstöd (lag 2001:853).

O. FÖRENADE KUNGARIKET

a) Pensionstillägg.

- b) Inkomstprövade bidrag till arbetssökande (*Jobseekers Act 1995* av den 28 juni 1995, avsnitt 1.2 d ii och *Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995* av den 18 oktober 1995, artiklarna 3.2 d ii och 5).
8. 3) Bilaga III skall ändras på följande sätt:
- a) I del A skall följande punkter strykas:
- Punkterna 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 29 a och b, 30 a och c, 31, 32, 35 a–g, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 152 och 153.
- b) Del B skall strykas i sin helhet.
9. 4) I bilaga IV skall avsnitt B ändras på följande sätt:
10. a) Under rubriken ”C. TYSKLAND” skall texten ersättas med följande:
”Åldersförsäkring för lantbrukare (*Alterssicherung der Landwirte*).”
11. b) Under rubriken ”H. ITALIEN” skall texten ersättas med följande:
”Pensionsförsäkringssystem för (*Assicurazione pensioni per*)
- läkare (*medici*)
  - apotekare (*farmacisti*)
  - veterinärer (*veterinari*)
  - sjuksköterskor, medicinska assistenter och barnsköterskor (*infermieri, assistenti sanitari, vigilatrici infanzia*)
  - ingenjörer och arkitekter (*ingegneri e architetti*)
  - lantmätare (*geometri*)
  - advokater (*avvocati*)
  - ekonomer (*dottori commercialisti*)
  - revisorer (*ragionieri e periti commerciali*)
  - arbetskonsulenter (*consulenti del lavoro*)
  - notarier (*notai*)
  - tullspeditörer (*spedizionieri doganali*)

- biologer (*biologi*)
- jordbrukstekniker och lantmästare (*agrotecnici e periti agrari*)
- företagsrepresentanter och handelsresande (*agenti e rappresentanti di commercio*)
- journalister (*giornalisti*)
- industritekniker (*periti industriali*)
- aktuarier, kemister, agronomer, jägmästare och geologer (*attuari, chimici, dottori agronomi, dottori forestali, geologi*)”

12. 5) Bilaga VI skall ändras på följande sätt:

- a) Under rubriken ”B. DANMARK” skall punkt 6 b strykas.
- b) Under rubriken ”C. TYSKLAND” skall punkterna 3, 11 och 17 strykas.
- c) Under rubriken ”E. FRANKRIKE” skall texten ”och förmåner till föräldrar som själva undervisar barn” i punkt 7 strykas.
- d) Under rubriken ”G. IRLAND” skall punkterna 5 och 11 strykas.
- e) Under rubriken ”O. FÖRENADE KUNGARIKET” skall texten ändras på följande sätt:
  - i) I punkt 2 b skall punkterna i och ii ersättas med följande:

”i) make eller före detta make, om ansökan görs av

    - en gift kvinna eller
    - en person vars äktenskap upplösts av annan orsak än makens död,

eller

ii) en före detta make, om ansökan görs av

    - en änklings som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte har rätt till ersättning till efterlevande make med barn, eller
    - en änka som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte har rätt till bidraget för änkor med barn, ersättning till efterlevande make med barn eller änkepension, eller som endast har rätt till åldersrelaterad änkepension beräknad enligt artikel 46.2 i förordningen (med 'åldersrelaterad änkepension' avses en proportionellt minskad änkepension enligt artikel 39.4 i lagen om socialförsäkringsförmåner och socialförsäkringsförmåner (*Social Security Contributions and Benefits Act 1992*).”
  - iii) Punkt 22 skall strykas.

BILAGA II

Bilagorna till förordning (EEG) nr 574/72 skall ändras på följande sätt:

13. 1) I bilaga IV skall följande punkt läggas till som punkt 9 under rubriken ”C. TYSKLAND”:

”9. Yrkesanknutna pensionskassor:

Arbeitsgemeinschaft Berufsständischer Versorgungseinrichtungen, Köln”.
14. 2) Bilaga XI skall strykas